



Westenergy Oy Ab
Energivägen 5
66530 Kvevlax

Kontaktmyndighetens utlåtande om miljökonsekvensbeskrivningen för projektet Westenergy Oy Ab – Ökning av avfallsförbränningskapaciteten, Korsholm

1. Projekt och bedömning av miljökonsekvenserna

1.1 Projekt

Projektets namn:	Ökning av avfallsförbränningskapaciteten
Projektansvarig:	Westenergy Oy Ab Energivägen 5, 66530 Kvevlax
MKB-konsult:	Ramboll Finland Oy Ylistönmäentie 26, 40500 Jyväskylä
Kontaktmyndighet:	Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Österbot- ten, Torggatan 40, 67100 Karleby

Konsekvensbeskrivningen har inkommit med posten den 3 december 2015 och handlingarna har varit på både finska och svenska.

2. Bedömning av miljökonsekvenserna och grund för bedömningsförfarandet

Syftet med lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning är att främja identifieringen, bedömningen och beaktandet av miljökonsekvenser vid planering och beslutsfattande och samtidigt öka medborgarnas tillgång till information och deras möjligheter till medbestämmande. Under MKB-förfarandet fattas inga beslut om projektet, utan syftet är att producera mångsidig information som grund för beslutsfattandet.

I konsekvensbeskrivningen presenteras uppgifter om projektet, dess alternativ samt en enhetlig bedömning av deras miljökonsekvenser. Utifrån olika aktörers utlåtanden och åsikter har kontaktmyndigheten sammanställt sitt eget utlåtande som presenteras här och där man granskar hur MKB-förordningens krav på konsekvensbeskrivningens innehåll har uppfyllts. Konsekvensbeskrivningen och kontaktmyndighetens utlåtande om den fogas till eventuella tillstånds- eller andra ansökningar som genomförandet av projektet förutsätter. MKB-förfarandet avslutas när kontaktmyndigheten har gett sitt utlåtande om konsekvensbeskrivningen.

Grunden för miljökonsekvensbedömningen i detta projekt är att avfallsförbränningskapaciteten ökas så att den överstiger den gräns som nämns i MKB-förordningen. Förordningen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (268/1999) förutsätter MKB-förfarande enligt 6 § punkt 11) avfallshantering b) anläggningar för förbränning (..) av annat avfall än problemavfall vilka är dimensionerade för mer än 100 ton avfall per dygn.

2.1. Information och samråd om konsekvensbeskrivningen

Kungörelsen och konsekvensbeskrivningen för projektet har varit framlagda under tjänstetid **14.12.2015 – 5.2.2016** på de officiella anslagstavlor i följande kommuner:

Vasa stad, medborgarinfo, Biblioteksgatan 13, Vasa
Korsholms kommun, Centrumvägen 4, Korsholm.

Kungörelsen och konsekvensbeskrivningen har varit framlagda för allmänheten under kungörelsetiden även i följande bibliotek under deras öppettider:

Korsholms huvudbibliotek, Skolvägen 1, Korsholm
Kvevlax bibliotek, Kvevlaxvägen 2, Kvevlax
Vasa huvudbibliotek, Biblioteksgatan 13, Vasa

Kungörelsen och konsekvensbeskrivningen har dessutom publicerats på Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Österbottens webbplats www.miljo.fi/westenergyMKB. Kungörelsen har dessutom publicerats 12.12.2015 på finska i tidningen Pohjalainen och på svenska i tidningen Vasabladet.

Ett öppet möte för allmänheten om konsekvensbeskrivningen ordnades 14.1.2016 klockan 18.00 i auditoriet i Westenergys avfallsförbränningsanläggning, Energivägen 5, Kvevlax. Ungefär 30 personer var på plats.

Utlåtande om beskrivningen begärdes av följande instanser:

Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland
Österbottens förbund
Vasa stad
Korsholms kommun
Säkerhets- och kemikalieverket
NTM-centralen i Södra Österbotten, ansvarsområdet för trafik och infrastruktur
NTM-centralen i Österbotten, fiskerihushållning

Det har dessutom ordnats flera möten för allmänheten om projektet, så invånarna har haft goda påverkningsmöjligheter under beredningen av projektet.

3. Beskrivning av projektet

Westenergy Oy Ab äger och upprätthåller en avfallsförbränningsanläggning som togs i drift 2012. Planområdet ligger cirka 10 kilometer öster om Vasa i Korsholms kommun, på området vid Stormossens avfallsbehandlingscentral söder om riksväg 8.

Anläggningen planerades för förbränning av 150 000 ton per år. På grund av att bränslets energiinnehåll är betydligt lägre än planerat brände anläggningen 190 000 ton avfall redan 2014 med undantagstillstånd från NTM-centralen.

För att kunna utnyttja en större mängd än vad som anges i miljötillståndet i energiproduktionen krävs ett MKB-förfarande och en reviderad tillståndsansökan till regionförvaltningsverket. Samtidigt planeras ibruktagning av ny teknik för värmeåtervinning ur rökgasen. Konsekvenserna av detta bedöms också i denna bedömningsprocess. Den årliga mängden avloppsvatten kommer att öka med cirka 54 000–86 400 m³/a beroende på värmeåtervinningens drifttid. Avloppsvattnet kommer att renas i anläggningen innan det leds vidare.

Avfallsförbränningsanläggningen fungerar som Vasa Elektriska Ab:s grundbelastningsanläggning i Vasa stads fjärrvärmenät. Under ett år producerar anläggningen cirka 80 GWh el och 280 GWh fjärrvärme. Westenergy har under hela sin verksamhetstid kontrollerat rökgasernas kvalitet och halterna av utsläppskomponenter.

4. Alternativ som ska bedömas

Ökning av kapaciteten

1. Ett nollalternativ enligt lagen. Kapacitet enligt nuvarande miljötillstånd
2. Avfallsförbränningsanläggningen utnyttjar 200 000 ton avfallsbränsle om året

Avledning av vattnet som uppkommer vid återvinningen av värme ur rökgaserna

1. Kondensatvattnet från värmeåtervinningen leds
 - a. längs ett dike som får sin början från den utdikade mossen väster om avfallscentralen till Storträsket. Därifrån rinner vattnet som en bäck till Lappsundsån och till slut ut i havet eller
 - b. längs ett dike som får sin början söder om avfallscentralen och längs diken som passerar Molnträsket och slutligen ut i Södra Stadsfjärden.
2. Vattnet leds som avloppsvatten till Korsholms kommuns avloppsnät.

Som underalternativ i bedömningsprogrammet angavs också att kondensatvattnet leds till rötningsprocessen vid Stormossens avfallscentral. Detta utreddes utförligare under MKB-processen och enligt utredningarna blir kondensatmängden för stor för att biogasanläggningen ska kunna ta emot den. Därför har detta underalternativ lämnats bort från utredningen.

Återvinningen av värme ur rökgaserna sker efter rökgasreningssystemet innan gaserna leds till skorstenen.

Det kondensatvatten som uppkommer kommer delvis att användas i anläggningens egna processer och resten kommer att renas innan det leds ut från anläggningen.

Projektet medför inga förändringar i kvaliteten på det avfall som utnyttjas, avfallsförbränningsanläggningens teknik eller askan och slaggen från processen. Anläggningen ska fortsättningsvis utnyttja källsorterat kommunalt avfall.

5. Tillstånd och beslut som projektet förutsätter

I punkt 12 i konsekvensbeskrivningen behandlas på ett heltäckande sätt de tillstånd och beslut om behövs för att genomföra projektet. Centrala krav är miljökonsekvensbedömning, bygglov, miljötillstånd, tillstånd enligt kemikalielagen samt tillstånd enligt vattenlagen.

6. Sammandrag av de inlämnade utlåtandena

Fyra instanser yttrade sig om konsekvensbeskrivningen. Inga åsikter inkom inom den utsatta tiden. I utlåtandena uttrycktes i synnerhet oro för kondensatvattnets konsekvenser för vattendragen. I synnerhet delägarlagen förhöll sig negativt till att leda kondensatvattnet till diken som går genom odlingar. Det bedömdes orsaka översvämningar, försämra vattenkvaliteten och öka växtligheten, vilket ökar behovet av att underhålla diken och förorsakar samtidigt merkostnader för markägarna. Det bästa alternativet ansågs vara att leda kondensatvattnet till avloppsnätet.

6.1 Korsholms kommun

- Kondensatvatten som uppkommer från rökgasreningen uppskattas till högst 86 400 m³/år. ALT 1_2 där kondensatvattnet leds till allmänt avlopp är att föredra med tanke på verksamhetens placering, områdets särdrag samt avrinning från dikens närområden eftersom det inte skulle uppstå några konsekvenser på ytvattenförhållanden.

- För avloppsvatten som uppkommer i kondensorn och leds till behandling tillämpas gränsvärden i statsrådets förordning om avfallsförbränning (151/2013). I det fall kondensatvattnet leds till allmänt avlopp gäller andra, lägre gränsvärden för avloppsvatten som leds till allmänt avloppsnät i fråga om temperatur, halten metaller och föroreningar. Angående ALT1_2 borde avloppsreningsverkets kapacitet att ta emot avloppsvattenmängden från anläggningen kontrolleras. Även den föreslagna tekniken i miljökonsekvensbeskrivningen borde kontrolleras så att den stöder rening enligt de krav som ställs på avloppsvatten som leds till allmänt avloppsnät. Dessutom bör möjligheten att kyla kondensatvattnet och den teknik som krävs för kontrollprovtagning av kondensatvattnet innan det leds ut i allmänt avloppsnät kontrolleras.

- I alternativ ALT 1_1a leds vattnet via Finnbäcken. I nuläget är halterna av zink, nickel och kadmium förhöjda vid kontrollpunkt PV4 och alternativet skulle innebära en ökad belastning på området som redan belastas av dränering av åkrar.

Kondensatvattnet har enligt miljökonsekvensbedömningen en temperatur mellan +30 – 40C. Finnbäcken passerar Natura 2000-området Vedahugget. Enligt miljökonsekvensbedömning kan man inte utesluta att det uppvärmda vattnet kan utgöra en risk för de arter som är specifika för naturtypen västlig taiga som används som skyddsmotivering för området. Kondensatet kan orsaka frysskador på vegetationen och orsaka eutrofiering samt erosion längs diken. Kondensatet

kan också orsaka översvämning längs diket och vid utloppet i Storträsket. ALT1_1a kan därför anses som det minst lämpliga alternativet för ledning av kondensatvatten.

- I alternativ ALT 1_1b leds vattnet via Stenträsket. Alternativet har enligt miljökonsekvensbeskrivningen liknande påverkan på ytvattnet och närområdet som ALT 1_1a. Vattnet leds genom Stenträsket och passerar öster om Molnträsket som är Vasa stads råvattentäkt och vattnet rinner slutligen ut i Toby å. Både ALT1_1a och ALT 1_1b finns på områden som delvis finns inom översvämningsområdena för Kyro älv och Toby-Laihela å för vilka det har utarbetats plan för hantering av översvämningrisker. Det finns även primärproducenter som använder vattnet från vattendragen som bevattningsvatten för vegetabilier.

6.2. Österbottens förbund

Sammanfattningen av miljökonsekvensbedömningen är att ökningen av förbränningskapaciteten är genomförbar och orsakar just inga eller mycket små miljökonsekvenser jämfört med om den inte genomförs. Den mängd kondensatvatten som uppkommer när värmen återvinns ökar däremot avsevärt och enligt konsekvensbeskrivningen är alternativen 1_1b och 1_2 för avledning av kondensatvattnet genomförbara.

Westenergy Oy Ab är en befintlig avfallsförbränningsanläggning som också finns utmärkt i Österbottens landskapsplan och på området finns redan infrastruktur som stöder en ökning av avfallsförbränningskapaciteten.

Avledningen av kondensatvattnet kan enligt konsekvensbeskrivningen ha negativ inverkan. Österbottens förbund att skyddet för grundvattnet och dricksvattnet måste prioriteras och genomförandet av projektet får inte äventyra vattenkvaliteten. Förbundet anser också att de potentiella översvämningar som alternativ 1-1b innebär måste utredas och beaktas. Den färskta planen för hantering av översvämningriskerna i Toby-Laihela ås avrinningsområde (2016-2021) bör beaktas.

Enligt Österbottens förbund är miljökonsekvensbedömningen tydlig och välgjord. Projektet överensstämmer med landskapsplanen och målen för den. Österbottens förbund har inget annat att tillägga till miljökonsekvensbedömningen.

6.3 Tukes

Förbränningskapaciteten enligt det nuvarande miljötillståndet är 150 000 t/år. I det pågående MKB-förfarandet innebär alternativ ALT1 att kapaciteten ökas till 200 000 ton om året. Utöver kapacitetshöjningen granskas olika alternativ för avledning av kondensatvattnet från återvinningen av värmen från rökgaserna.

Det närmaste objektet för hantering och upplagring av farliga kemikalier som Tukes övervakar finns cirka 1,5 kilometer från avfallsförbränningsanläggningen. Anläggningens verksamhet kan inte anses orsaka någon betydande risk för förbränningsanläggningens verksamhet, och inte heller omvänt. De farliga kemikalier som används i förbränningsanläggningen nämns kort i punkt 3.8 i beskrivningen. Behörig myndighet för hantering och upplagring av farliga kemikalier är Österbottens räddningsverk. Enligt Tukes uppgifter har Westenergy Oy Ab gjort anmälan till räddningsverket om liten industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier enligt den s.k. kemikaliesäkerhetslagen (Lagen om säkerhet vid

hantering av farliga kemikalier och explosiva varor, 390/2005). Om hanteringen och upplagringen av farliga kemikalier ändras ska överenskommelse om detta träffas med räddningsverket. Enligt Tukes uppfattning finns det inget hinder för att öka förbränningskapaciteten i enlighet med konsekvensbeskrivningen. Tukes tar inte ställning till alternativen för behandling av kondensatvatten.

6.4 Finnbäckens rensningsbolag, Kvevlax bys samfälliga områden, Västerhankmo samfällighet, Petsmo bys samfällighet, Kvevlax ÖSP.

Om kondensatvattnet leds ut i Finnbäcken skulle det ha stora konsekvenser för rensningsbolagen nedströms.

I miljökonsekvensbeskrivningen presenteras på flera ställen uppgifter om vattenföringen. Tyvärr följer presentationerna av vattenföringen inte någon klar linje. Varför är avrinningen (mm/år) vid åkerområdets kant (s. 46) bara 44 % av vad den är på de andra två punkterna framgår inte.

I kapitel 6.3.7 anges att konsekvenserna för bildningen av ett istäcke i Finnbäcken är små. Detta är en grov förvrängning av sanningen. Om varmt vatten leds ut i Finnbäcken kommer det att leda till stora problem med isproppar i diket. Då vattenföringen ökar på vintern och vattentemperaturen samtidigt stiger kommer det att orsaka isproppar oberoende av den rådande temperaturen eller vattenföringen. Vattnet kyls ned så att det fryser. Det finns risk för att trummorna fryser igen och att vägarna av denna orsak blir översvämmade. Vid en undersökning den 22 januari 2016 var trummorna nästan bottenfrusna.

Vad gäller utsläpp av skadliga ämnen är det konstigt att inte Stormossen eller ens Påttiska rensningsverket kan ta emot vattnet men det duger nog att släppa ut i diket.

Även om halterna av skadliga ämnen i kondensatvattnet inte vore högre än i dikevattnet ökar ändå den totala belastningen. Hur går det sedan när diket måste rensas. Duger rensningsmassorna för odling så att de som vanligt kan bredas ut på åkrarna, eller måste de köras till avstjälningsplatsen som problemavfall.

Omkring diket finns det dessutom jordbrukare som använder vattnet för bevattning, duger vattnet fortfarande till detta.

Eftersom vattentemperaturen kommer att stiga kommer det att leda till att växtligheten i diket ökar, vilket leder till flera översvämningar på odlingarna utmed diket. Detta innebär att rensningar måste göras oftare än förr.

Markägarna orsakas stora skador och kostnader på olika sätt.

Vi markägare utmed Finnbäcken och Lappsundsån godkänner på inga villkor att vattnet leds ut i Finnbäcken och vidare till Lappsundsån.

Om vattnet leds genom våra marker, måste det ske i ett rör direkt till Kyro älv.

6.5 Delägarlaget Petsmo Samfällighet

1. Delägarlaget Petsmo samfällighet äger vattenområdet i Lappsundets nedre del och på havsområdet utanför åmynningen.

2. Petsmo fiskelag finns inte längre efter att mark- och vattenområdena i Petsmo slogs samman
3. Delägarlaget har inte informerats om möjligheten att yttra sig om saken då miljökonsekvensbedömningen inleddes
4. Delägarlaget understöder alternativ 2, att avloppsvattnet leds till Korsholms kommuns avloppsreningsverk.
5. Delägarlaget önskar i fortsättningen få information om saken antingen per post eller e-post.

6.6 Finlands naturskyddsförbund Österbottens distrikt rf

Den primära åtgärden borde vara att förebygga uppkomsten av avfall. För att genomföra den borde staten bättre än förr styra sakernas gång i lagens riktning. Förbränning är bara den sekundära metoden att behandla avfall. Lagens riktning när det gäller återvinningen av avfall förverkligas inte genom att utöka avfallsförbränningskapaciteten och som ett underalternativ borde anges stödåtgärder som bolaget vidtar för att främja återanvändning av avfall i stället för förbränning.

Den mängd avfall som behandlas i anläggningen skulle öka med cirka 25 % efter utvidgningen. Detta innebär att också den mängd avfall som uppkommer i verksamheten ökar i samma proportion och dessutom tillkommer ett nytt avfallslag från rökgasreningen, kondensatvatten. Den nuvarande askmängden från anläggningarna är cirka 20-25 % av det förbrända avfallet, som är ett normalt medelvärde vid avfallsförbränning. Att den totala mängden aska ökar med 25 % är inte bra, eftersom det inte går att påvisa någon säker och nyttig återanvändningsmöjlighet för askan. Deponeringen av aska från avfallsförbränning måste vara mycket noggrant kontrollerad och övervakad.

Anläggningen skulle använda cirka 12 m³/h vatten för avgasreningen, vilket är totalt cirka 84600 m² per år. Detta innebär en tämligen omfattande ökning av vattenanvändningen. Det anges att mängden skadliga ämnen i det vatten som avleds är tämligen liten med avseende på mätpunkten nedanför anläggningen, men man måste beakta styrkan hos kondensatvattnet. Den mängd vatten som strömmar förbi mätpunkten är cirka 21 gånger större, men kondensatvattnet kommer att innehålla 1-5-faldiga mängder av olika skadliga ämnen jämfört med nuläget. Den genomsnittliga belastningen från skadliga ämnen vid mätpunkten skulle fördubblas jämfört med nuläget, även om vattenmängden ökar endast 5 %. Att en sådan ökning av halterna leds ut i naturliga vatten är inte ett bra alternativ, utan vattnet måste antingen renas bättre eller ledas till avloppsreningsverket, där de måste kunna renas på motsvarande sätt. Kondensatvattnet innehåller tungmetaller samt rikligt med klorid, som är skadliga för sötvattenorganismer samt ackumuleras i näringskedjan. Det kan inte godkännas att något slags avloppsvatten från processerna leds i riktning mot Molnträsket, som är Vasa stads råvattenbassäng.

Värmebelastningen från kondensatvattnet på de naturliga vattnen är ringa, men det kunde vara lönsamt att tekniskt utnyttja kondensatvattnets energimängd antingen inom anläggningen eller utanför den. Det skulle kanske löna sig att utnyttja energin med värmepumpar, som kunde ta sin energi från generatorerna i ett eget kraftverk. Det finns säkert ställen i anläggningen där värmen kunde utnyttjas. I beskrivningen framförs åtminstone inte klart varifrån kondensatvattnet kommer

att tas och antagandet är att det tas från vattenledningsnätet. Om konstgjort grundvatten används för rökgasreningen, i framtiden kanske även grundvatten, kan sådant slöseri med vatten inte betraktas som hållbar verksamhet. Om kondensatvattnet renas efter processen, måste det utredas om renat ytvatten eller delvis nedkyllt cirkulationsvatten kunde användas som matarvatten. Att använda vatten från vattenledningsverket är att betrakta som fullständigt slöseri.

När förbränningsanläggningen utökar sin kapacitet växer också avfallsmängden i samma proportion och det måste finnas tillräcklig kapacitet för den, så att upplagringen av den i mellanlager inte behöver utökas och så att skade- och luktproblemen inte ökar. Källsortering är tyvärr inte en fungerande lösning. Inom ramen för projektet borde anläggningen också ha koncentrerat sig på att utveckla avfallssorteringen, i första hand för att få bort icke-brännbart avfall från avfallsflödet. Detta skulle förutsätta förbehandling, som är en absolut nödvändighet för att få upp verksamheten på godtagbar nivå.

Utlåtandena har tillställts de projektansvariga i oförkortad form genast när de inkommit.

7. Kontaktmyndighetens utlåtande

Avfallsförbränningsanläggningen Westenergy Oy Ab har varit i drift sedan 2012 och beskrivningen av de nuvarande funktionerna (nästan densamma som i programfasen) ger en klar bild av området och den verksamhet som bedrivs, såsom avfallsbehandlingen och förbränningsprocessen. I beskrivningen har också förts fram de gränsvärden som ska tillämpas på kondensatvattnet och rökgaserna samt de genomsnittliga halterna hos rökgaserna 2013 och 2014, liksom de askmängder som uppkommer och den fortsatta behandlingen av dem samt de kemikalier som används och mängderna. Beskrivningen av den nuvarande och framtida verksamheten kan anses vara tydlig och tillräcklig. Behovet av att öka kapaciteten har motiverats och den planerade tidtabellen är realistisk.

7.1 Miljökonsekvenser

I beskrivningen presenteras sakligt och tydligt hur de olika konsekvenserna infaller i förhållande till anläggningens livscykel, hur influensområdet ser hur samt bedömningsmetoderna och principerna för bedömningen av konsekvenserna och konsekvensernas betydelse. Det finns inget att anmärka i fråga om denna punkt.

I detta utlåtande behandlas de egentliga miljökonsekvenserna i samma ordning som de presenteras i konsekvensbeskrivningen.

7.2 Mark och berggrund

Byggandet sker på ett begränsat och redan bebyggt område. Av denna orsak har konsekvenserna för marken och berggrunden bedömts som mycket små, vilket torde stämma. Det finns inget att anmärka i fråga om denna punkt.

7.3 Grundvatten

Konsekvenserna för grundvattnet är central fråga eftersom Smedsby-Kapellbackens grundvattenområde ligger cirka 1,5 kilometer väster om anläggningen. Om kondensatvattnet leds i riktning mot Södra Stadsjärden (alternativ

1b) kringgår man grundvattenområdet, och de diken som planeras för avledningen går inte i något skede via grundvattenområdet. Sålunda kan de direkta konsekvenserna för grundvattnet betraktas som små och det som anförs kan betraktas som korrekt i detta avseende. På området vid Finnbäcken finns inga betydande grundvattenförekomster.

7.4 Ytvatten

Konsekvenserna för ytvattnet upplevs som den allra besvärligaste frågan i fråga om bägge avledningsrutterna för kondensatvattnet. Problemet är att kondensatvattnet innehåller klart högre halter av skadliga ämnen (metaller) jämfört med de värden som uppmätts i diken. Avledningen av kondensatvattnet till diken kommer först att höja metallhalterna i vattnet men längre ned, där vattenmängderna ökar kommer halterna att spädas ut så pass att när kondensatvattnet rinner ut i havet kommer inga ökade halter kunna iakttas. I vilken mån man kan rena kondensatvattnet kommer att inverka på hur höga halterna blir, i synnerhet högre upp. De angivna haltnivåerna är klart högre än de naturliga halterna i vattnet för närvarande. Fastställandet av egentliga gränsvärden kommer att granskas i samband med miljötillståndet. Det hade varit skäl att uppge haltnivån och gränsvärdena i samma enheter på alla ställen, ug/l, det hade underlättat jämförelsen.

På grund av det varma vattnet störs bildningen av istäcke vintertid på en lång sträcka. Det är uppenbart att i alternativ 1a kommer inget istäcke att bildas mellan anläggningen och Storträsket och tillfrysningen av en del av Storträsket hindras.

Skifteslagen motsätter sig att kondensatvattnet leds i riktning mot Finnbäcken. Man är rädd för att projektet kommer att orsaka isproppar vintertid och därigenom översvämningar. Man är i synnerhet rädd för att trummorna ska frysa igen och sålunda störa trafiken och förvärra översvämningssituationen.

I fråga om alternativ 1b har isbildningen inte bedömts men problemen är utan tvekan desamma. På en lång sträcka bildas inget istäcke på grund av värmen och den ökade strömningen. Om man väljer att genomföra detta alternativ, måste en bedömning göras i fråga om bildningen av istäcke.

Om vattnet leds i riktning mot Södra Stadsfjärden (alternativ 1b) passerar det Molnträsket, som fungerar som Vasa stads råvattenkälla. Österbottens förbund konstaterade också i sitt utlåtande att skyddet för grundvattnet och dricksvattnet måste prioriteras, och genomförandet av projektet får inte äventyra vattenkvaliteten.

I konsekvensbeskrivningen konstateras att kondensatvattnet ökar vattenföringen i de mottagande diken. På rutten via Stenträsket minskar detta tryckhöjdsskillnaden mellan Molnträsket och diket. I en exceptionell högvattensituation är det möjligt att tryckhöjdsskillnaden i diket blir högre än i Molnträsket. Beroende på dammens konstruktioner och höjd kan då vatten som innehåller skadliga ämnen söka sig från diket till Molnträsket.

Även om det är fråga om en exceptionell situation får det inte vara möjligt att den uppstår. Om alternativ 1b genomförs måste det presenteras en klar plan för hur uppkomsten av problemsituationen kan förhindras. I detta avseende måste man

vara i kontakt med Vasa stad, som använder Molnträsket som råvattenkälla. Den färska planen för hantering av översvämningsriskerna i Toby-Laihela ås avrinningsområde (2016-2021) måste också beaktas i fortsättningen.

Om kondensatvattnet leds till Påttiska avloppsreningsverket förutsätts att kondensatvattnet renas i anläggningen, innan det leds till avloppsnätet i Smedsby, för att det ska uppfylla kraven enligt föreskrifterna. Då skulle inte heller de konsekvenser för vattendragen som angetts ovan uppstå. Enligt utredningar kan verket ta emot den aktuella vattenmängden och rena den. Angående avledning till avloppsnätet har Korsholms kommun uttalat:

”Även den föreslagna tekniken i miljökonsekvensbeskrivningen borde kontrolleras så att den stöder rening enligt de krav som ställs på avloppsvatten som leds till allmänt avloppsnät. Dessutom bör möjligheten att kyla kondensatvattnet och den teknik som krävs för kontrollprovtagning av kondensatvattnet innan det leds ut i allmänt avloppsnät kontrollera.”

Detta måste beaktas i fortsättningen.

7.5 Vegetation, fauna och skyddsområden

I princip torde man kunna bedöma att utsläppen av rökgaser inte har några konsekvenser för Vedahugget tack vare reningsmetoderna och den höga skorstenen. Däremot är projektets konsekvenser för de olika alternativen mer betydande genom utsläppen i vattendragen:

Alternativ 1a: Kondensatvattnet från förbränningsanläggningen leds till ett dike som rinner genom Naturaområdet Vedahugget. Vattnet i diket rinner ut i Storträsket och fortsätter via Finnbäckem mot Lappsundsån. I beskrivningen bedöms att kondensatvattnet ökar mängden avloppsvatten som leds till diket avsevärt och vattentemperaturen stiger kännbart. Den största vattenföringen kommer att infalla under vintersäsongen, men även på sommaren kan ökningen av vattenföringen bli 43 %. Då kondensatvattnet avleds ut i terrängen uppskattas dess temperatur vara cirka 30–40 °C. Influensområdet för kondensatvattnets värmepåverkan sträcker sig till Naturaområdet och vidare till ett område öster om Storträsket. Temperaturförändringen i dikesvattnet på vintern i närheten av Naturaområdet har uppskattats bli +21–26 °C. Man har bedömt att diket på Naturaområdet kommer att hållas isfritt på vintern. Också tillfrysningen av en del av Storträsket hindras. På grund av detta fenomen kan man bedöma att konsekvenser uppstår för naturtypen västlig taiga, som nämns som skyddsmotivering för Naturaområdet. Västlig taiga finns längs diket där kondensatet rinner genom Naturaområdet. Värmebelastningen av kondensatvattnet, den ökade översvämningsrisken samt förändringarna i uppkomsten av istäcke under vintern kan påverka vegetationen i diketets näromgivning och på längre sikt också området trädbestånd. Om diket svämmer över under vintern kan kondensatet i diketets näromgivning leda till att snötäcket, som skyddar rötterna, smälter. När marken då fryser till kan trädens rotsystem skadas. Kondensatvattnet kan också orsaka eutrofiering i diketets omgivning.

I alternativ 1b orsakar kondensatvattnet betydligt mindre konsekvenser än i 1a. Kondensatvattnet gör att de närmaste dikena värms upp och i den delen liknar förändringarna dem i alternativ 1a, men de avtar när vattnet fortsätter mot havet.

I detta alternativ rinner kondensatvattnet slutligen ut i Sundomviken som hör till ett Naturaområde (FI0800057). Om detta alternativ väljs för den fortsatta planeringen borde vegetations- och naturtyperna vid Toby-Laihela ås mynningsområde kartläggas för en preciserad bedömning.

Avledning av kondensatvattnet till avloppsnätet orsakar inga särskilda problem.

Om man stannar för att föra alternativ 1a vidare, måste man, vilket också konstateras i konsekvensbeskrivningen, utarbeta en noggrannare Naturbedömning för att utreda projektets konsekvenser. Då ska man jämsides med en noggrannare bedömning av översvämningensrisken också bedöma hur eventuella skadliga ämnen i kondensatvattnet kan påverka vegetationen.

Det bedöms inte uppstå några direkta konsekvenser för faunan, men om träden påverkas kan det i sin tur påverka livsmiljöerna för flygekorrar.

7.6 Avfallshantering och utnyttjande av naturresurser

I konsekvensbeskrivningen konstateras att deponeringen på avstjälningsplatser minskas av att avfallet utnyttjas som energi. Att utnyttja avfall som energi motsvarar avfallslagets prioriteringsordning och projektet fullföljer den nationella bioavfallsstrategin samt den regionala avfallsplanens mål. Projektet motsvarar också de riksomfattande målen för områdesanvändningen eftersom det gör det möjligt att utnyttja avfall i energiproduktionen. Olika sätt att utnyttja slaggen som bildas vid avfallsförbränningsanläggningen utvecklas kontinuerligt.

Projektets konsekvenser för avfallshanteringen och utnyttjandet av naturresurser är positiva, så det finns inget behov av att minska negativa konsekvenser.

Det finns inget att anmärka i fråga om denna punkt.

7.7 Samhällsstruktur och markanvändning

Enligt konsekvensbeskrivningen är avfallsförbränningsanläggningen belägen intill goda trafikförbindelser och i områdets närhet finns inga störningskänsliga objekt såsom bostäder. För att projektet vid avfallsförbränningsanläggningen ska kunna genomföras behöver inga trafikleder byggas, det behövs inga ändringar av huvudvägnätet eller anläggning av nya bostads-, arbetsplats-, industri- eller avfallshanteringsområden på ett sätt som avviker från gällande planer för markanvändningen. Det planerade projektet är i sin helhet beläget på ett område som redan nu är planlagt för en avfallsförbränningsanläggning. Detta är lönsamt från samhällsstrukturens synpunkt, eftersom projektet effektiviserar ett fullföljande av gällande planer. Områdets storlek och lämplighet för den planerade verksamheten har utretts och bedömts i samband med landskaps-, general- och detaljplaneringen och projektet fullföljer dessa planer.

Enligt det som presenterats ovan är konsekvenserna för samhällsstrukturen till följd av projektet vid avfallsförbränningsanläggningen små och positiva.

Bedömningen av konsekvenserna för samhällsstrukturen och markanvändningen kan betraktas som korrekta.

7.8 Landskap och kulturmiljö

En faktor som påverkar landskapet är den nya skorsten som måste byggas på grund av projektet. Att en skorsten byggs förändrar dock inte landskapsbilden i närområdet på något betydande sätt. Förändringar uppstår alldeles i projektområdets industriella närmiljö, men förändringarna i landskapsbilden i alternativ 1 blir inte betydande jämfört med nuläget. Projektet påverkar inte heller bevarandet av områdets kulturmiljö. Projektet bedöms inte påverka landskapet och kulturmiljön.

Det finns inget att anmärka på den bedömning av konsekvenserna för landskapet och kulturmiljön som framförts i konsekvensbeskrivningen.

7.9 Trafik

Trafikökningen på Stormossens område har uppskattats bli cirka 3 %, vilket kan anses vara litet med beaktande av områdets användningsändamål och vägnätets skick. Det finns inget att anmärka i fråga om denna punkt.

7.10 Buller och vibrationer

Avfallsförbränningsanläggningens bullerområden dag- och nattetid i nuläget hösten 2015 har modellerats. Anläggningens bullerområde med 55 dB dagtid gränsar i praktiken till anläggningens tomt. En medelljudnivå på 50 dB nattetid når som längst cirka 150 m från avfallsförbränningsanläggningens byggnad. På det närbelägna Naturaområdet underskrids målnivån på 45 dB nattetid.

Projektet vid avfallsförbränningsanläggningen ökar avfallstransporterna, varvid bullret från vägtrafiken främst inom Stormossens avfallsbehandlingscentralens område ökar något dagtid. I normala fall sker inga avfallstransporter nattetid. Ökningen av kapaciteten väntas inte påverka anläggningens processbuller, vilket innebär att anläggningens buller nattetid inte ökar.

Det finns inget att anmärka i fråga om denna punkt.

7.11 Luftkvalitet och klimat

De nuvarande utsläppen i luften vid Stormossen består främst av gaser från avfallsförbränningsanläggningen och avfallscentralen (Stormossen), alltså s.k. växthusgaser. Mängden av deponigaser minskas med hjälp av gasuppsamlingsystemen vid avfallsupplaget. De uppsamlade gaserna utnyttjas för energiproduktion i biogasanläggningen. Andra faktorer som påverkar luftkvaliteten vid Stormossen är avgasutsläpp från trafiken samt dammutsläpp från stenbrottsområdet och asfaltstationen i närheten.

Då avfallsförbränningsanläggningens kapacitet höjs ökar koldioxidutsläppen med ca 8 200 ton per år. Haltvärdena av rökgaser och andra ämnen har under verksamheten stannat under de givna haltgränserna, och kapacitetsökningen kan inte antas påverka denna omständighet. Även luktolägenheterna av behandlingen och lagringen av avfall uppskattades bli små, eftersom detta äger rum inom-

hus. Luktolägenheterna av upplagringen på lagerområdet stannar inom området vid Stormossen.

Bedömningen kan betraktas som korrekt och det finns inget att anmärka i fråga om denna punkt.

7.12 Levnadsförhållanden, trivsel och människors hälsa

Konsekvenserna för människors levnadsförhållanden, trivsel och hälsa har bedömts bli små. Avledningen av kondensatvattnet via de s.k. dikesalternativen godkänns dock inte av invånarna, eftersom de ansågs skada jordbruket på flera olika sätt. Det finns inget att anmärka i fråga om denna punkt.

7.13 Sammantagna konsekvenser

De egentliga sammantagna konsekvenserna kan inte anses öka nämnvärt. Trafikmängderna ökar något och den tillfälliga upplagringen av avfall kan likaså anse ökat något. Konsekvenserna är dock små.

7.14 Jämförelse av alternativ och genomförbarhet

Jämförelsen av alternativ är saklig och det finns inget att anmärka på den. I fråga om alla alternativ vore det skäl att eftersträva en sänkning av kondensatvattnets temperatur, för att undvika problem som orsakas av det heta vattnet. Det är också skäl att utreda om det går att utöka vattenreningseffekten. Detta gäller också det alternativ där kondensatvattnet leds ut i avloppsnätet. I fråga om de olika dikesalternativen (om ett sådant väljs) måste man innan alternativ 1a genomförs utreda konsekvenserna för Naturaområdet Vedahugget i en Naturbedömning.

I fråga om alternativ 1b, om det väljs, måste det utarbetas en klar plan för hur kondensatvattnet hindras från att hamna i Molnträsket. Om vattnet rinner ut i Sundomviken måste naturtyperna vid åmynningen kartläggas.

Om kondensatvattnet leder till att det uppstår problem med isproppar och igenväxning till följd av eutrofiering är Westenergy Ab ansvarig för detta. Med dessa kompletteringar är de olika alternativen genomförbara.

8. Uppföljningsprogram

NTM-centralen tar ställning till uppföljningsprogrammet när det alternativ som ska genomföras har valts och man känner till vilka lösningar som kommer att användas.

9. Sammanfattning

Konsekvensbeskrivningen är tydlig och välgjord och uppfyller väl kraven i MKB-lagen. Efter detta väljer aktören (Westenergy) det alternativ som man kommer att genomföra. Det alternativ där vattnet leds till avloppsnätet och vidare till Påttiska reningsverket ansågs vara det bästa i alla utlåtanden. Enligt NTM-centralens åsikt är detta det bästa alternativet med avseende på miljöfrågorna. Detta var också Westenergys åsikt när konsekvensbeskrivningen presenterades 14.1.2016.

10. Information om utlåtandet

NTM-centralen i Södra Österbotten sänder sitt utlåtande till remissinstanserna för kännedom. Dessutom är utlåtandet framlagt för allmänheten i en månads tid på kommunernas officiella anslagstavlor:

Vasa stad, medborgarinfo, Biblioteksgatan 13, Vasa
Korsholms kommun, Centrumvägen 4, Korsholm.

Kontaktmyndighetens utlåtande hålls framlagt för allmänheten i en månads tid även i följande bibliotek under deras öppettider:

Korsholms huvudbibliotek, Skolvägen 1, Korsholm
Kvevlax bibliotek, Kvevlaxvägen 2, Kvevlax
Vasa huvudbibliotek, Biblioteksgatan 13, Vasa

Kontaktmyndighetens utlåtande publiceras dessutom på Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Österbottens webbplats www.miljo.fi/westenergyMKB.

Kontaktmyndigheten har genast tillställt den projektansvarige kopior av utlåtandena i original när de inkommit. Handlingarna i original förvaras i NTM-centralen i Södra Österbottens arkiv.

Miljöskyddschef	PÄIVI KENTALA Päivi Kentala
-----------------	--------------------------------

Överinspektör	ESA OJUTKANGAS Esa Ojutkangas
---------------	----------------------------------

Avgift 11000 €

Fastställande av avgiften och sökande av ändring i avgiften

Avgiften fastställs i enlighet med statsrådets förordning (1397/2014). En betalningsskyldig som anser att ett fel har begåtts vid fastställande av avgiften kan yrka på rättelse av avgiften hos Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Österbotten inom sex månader från det att avgiften påfördes. Adress: NTM-centralen i Södra Österbotten, ansvarsområdet för miljö och naturresurser, PB 262, 65101 VASA, epost registratur.sodraosterbotten@ntm-centralen.fi.

JAKELU/SÄNDLISTA

Westenergy Oy Ab
Ramboll Oy

TIEDOKSI/ FÖR KÄNNEDOM

Remissinstanserna
Finlands miljöcentral, bilaga 2 exemplar av konsekvensbeskrivningen